

ZO ŽIVOTA FARNOSTI

PRÍLOHA RADOŠINSKÝCH NOVÍN

Číslo 3 Máj 2010

„Všetci svätí nezačínali dobre, ale všetci dobre skončili.“

Sv. Ján Mária Vianney

Žit' Kristovo vzkriesenie

„Podstatou kresťanskej náuky o vykúpení je, že muky a smrť podstúpil jediný človek, čiže Človek, Syn Človeka alebo Boží Syn, ktorý si pre svoju nevinnosť nezaslúžil smrť, a že táto božská obeť zmierenia umrela, aby bola vzkriesená a aby vzkriesila aj nás, aby nás oslobodila od smrti, prenechajúc nám svoje zásluhy a ukazujúc nám cestu života. A tento Kristus, ktorý sa celý odovzdal svojim bratom v ľudstve a neponechal si pre seba nič, je príkladom pre naše konanie.“

Slovami španielskeho mysliteľa Miguela de Unamuna sa Vám dnes prihovám, milí priatelia, v čase, keď vrcholí veľkonočné obdobie, čas, ktorý by sme mali využiť na premýšľanie o hodnotách ako sú napr. smrť, vzkriesenie, duša a duch človeka, život a jeho obsah atď.

Žiadna biblická udalosť, hádam len stvorenie človeka na Boží obraz, sa nás tak nedotýka ako smrť a vzkriesenie Ježiša Krista. Lebo Kristus si neponechal nič pre seba, všetko nám odovzdal, prenechal nám svoje zásluhy a ukázal nám cestu života a stal sa príkladom pre naše konanie. Rok čo rok nás pozýva svätá Cirkev oslavovať Boha pri príležitosti veľkonočných sviatkov. Rozjímať nad nimi cez veľkonočné obdobie a učiť sa ich žiť.

Chcem Vám poďakovať za to, že ste prichádzali do Božieho chrámu, aby sme ako jedna rodina, spoločne, pri bohoslužbách, prežívali udalosti Zeleného štvrtka, Veľkého piatku, Bielej soboty či Veľkonočnej nedele a modlili sa s Cirkvou, najmä pri recitovaní breviára. Možno sa nás tento rok nezišlo toľko ako po minulé roky ani v Radošine, ani v Behynciach, ale to nijako neovplyvnilo dôstojnú oslavu, aj keď je nám ľúto každého, kto mohol a neprišiel.

Chcem poďakovať vám, mladí priatelia, ktorí ste si zachovali pravú vieru a hrdosť na príslušnosť ku Kristovi a jeho Cirkvi a máte odvahu vyznať ju i navonok. Škoda len, že je vás tak žalostne málo podobne ako vašich rodičov a súrodencov. Kde sú tie časy, keď si každá kresťanská rodina pokladala za česť i povinnosť spoločne pokľaknúť pri Božom hrobe?

Nakoniec chcem vyjadriť úprimnú vďaku všetkým, ktorí sa zapojili do prípravy a priebehu samotného liturgického slávenia. Ďakujem Vám, milé sestry, ktoré ste viedli modlitbové stretnutia či už pred jednotlivými slávnosťami, alebo i po nich, spevákam s pani organistkou, bez ktorých si nevieme sviatky ani predstaviť, kostolníkovi i aranžérkam, miništrantom i lektorom ako bezprostredným služobníkom Boha a nás všetkých.

„Lebo život má význam len natoľko, nakoľko slúži svojmu pánovi, duchu a ak pán zahynie vedno so sluhom, ani jeden, ani druhý nemajú veľkú cenu.“ Začal som citátom a citátom aj zakončím. Pochádza od toho istého autora. Zaželajme si, milí priatelia, aby sme nikdy nestratili zmysel pre duchovné hodnoty a milovali svoju dušu viac ako svoj život. Nech náš duch nezahynie, lebo ani život už nebude mať veľkú cenu. Naopak, duch spojený s Božím duchom, nech dá pravý obsah nášmu životu.

25 rokov kňazstva

PaedDr. Ľubomír Havrana

Takéto významné jubileum si v júni pripomenie náš duchovný otec PaedDr. Ľubomír Havran. Nech Pán ďalej sprevádza každý jeho krok a privedie jeho i nás s ním do večnej radosti. Koho milujeme a komu tiež za mnohé ďakujeme, za toho radi obetujeme modlitby. Nešetrimo nimi.

Redakcia

Váš duchovný otec

Putovanie po Svätej zemi (IV. časť)

Záver dňa sme prežívali v radostnom očakávaní, lebo sme sa presunuli do malého prístavu, ak sa dá nazvať prístavom jedno mólo, nie veľmi široké, na ktorom sme čakali na loď privádzajúcu pútnikov tmavej pleti a veľmi temperamentných. Africkí pútnici svojím tancom a hlasným spevom rozhojdali nielen pristávajúcu loď, ale i mólo, na ktorom sme stáli. Po nástupe nás majiteľ lode milo prekvapil, keď upevnil slovenskú zástavu na sťažeň lode a potom zahral našu štátnu hymnu. Je možné, že mal štátne hymny všetkých národov, ale je zaujímavé, ako rýchlo sa zorientoval v množstve CD a zahral tú správnu. Ako samozrejmosť sme prijali, keď sa slova ujal Mons. Th.Dr J. Majerník a prečítal z Biblie príbeh o utíšení búrky na Genezaretskom jazere: „Potom vstúpil Ježiš do člna a plavil sa s učeníkmi na druhý breh. Zrazu sa strhla búrka... No Ježiš pokojne spal. Priskočili k nemu a zobudili ho: Pane, zachráň nás, hynieme! Ale Ježiš im odpovedal: Prečo sa tak bojíte? Kde je vaša viera? Vstal, pohrozil vetru a vlnám, a búrka hneď prestala“ (Mt 8,25).

Z lode sme mali možnosť vidieť i miesta na druhom brehu jazera neďaleko Gadary, kde Pán Ježiš stretol dvoch mužov posadnutých zlým duchom. Diablov poslal do čriedy sviň, ktorá sa vrhla do jazera (porovnaj Mt 28,32). Miesto tohto zázraku nebolo dlho známe, až v 60-tych rokoch minulého storočia boli náhodne odkryté zvyšky byzantskej baziliky s mozaikovou dlažbou, ktorá označovala miesto zázraku. MB

Oprava

V 2. čísle RN sa vyskytlo viacero chýb v prílohe Zo života farnosti. V príspevku Krížová cesta požehnania sú nesprávne uvedené názvy staníc: XIII. stanica má správne byť: Pána Ježiša skladajú z kríža; stanica XIV. má správne znieť: Pána Ježiša pochováajú. Pod obrázkom Interiér kostola Rozmnoženia chleba a rýb má správne byť: interiér Kostola Blahoslavenstiev. Na poslednej str. prílohy v rubrike Významné liturgické dni je nesprávne uvedený dátum Kvetnej nedele, správne má byť 28. Autorke i čitateľom sa ospravedlňujeme. Antónia Sigetová

Pre mňa je ruženec príliš zdĺhavý...

Iste mnohí poznajú knihu Jozefa Vrablca „Nemusím sa ja báť“. Dôkladne sa v nej venuje mariánskej úcte a jej podobám. Jedna z nich je modlitba posvätného ruženca. Na ozrejmenie zdanlivej zdĺhavosti a jednotvárnosti uvádza krásny zážitok známeho amerického kazateľa Fultona Sheena.

Mal raz prednášku. Po nej prišlo za ním dievča a vraví: Ja sa asi nikdy nestanem katolíčkou. Na príčine je ruženec. Vždy tam opakujete jedno a to isté. Cítim v tom čosi neúprimné a falošné.

Biskup sa na ňu pozrel a opýtal sa: Kto je ten chlapec, čo vás sprevádza?

Odpovedala, že snúbenec. Tu jej povedal: Má vás rád váš snúbenec? – Isteže! – Ako to viete? – Vždy mi to predsa vraví. – Čo vám hovorí? – Milujem ťa! – Kedy vám to povedal? – Aj teraz, asi pred hodinou. – A povedal vám to už aj inokedy? – Vždy, keď sa stretneme. – Slečna, povedal jej biskup s nádychom jemnej irónie, vyčítate nám, že nie sme úprimní, pretože vraj pri ruženci opakujeme to isté. Váš snúbenec vám opakuje tiež vždy jedno a to isté. Je teda neúprimný?

Cez uctievanie Božského Srdca Ježišovho k pokoju a spásu

Uctievanie Božského Srdca má korene v biblickom zjavení a v tradícii Cirkvi. V pravom zmysle slova sa jeho úcta začína zjaveniami sv. Margite Márii Alacoque, rehoľníčke v Paray-le-Monial (Francúzsko) v 17. stor. V júni 1675 sa jej zjavil Ježiš, ukázal na svoje srdce so slovami: Pozri na to srdce, ktoré ľudí tak milovalo, ktoré nevynechalo nič, vyčerpalo sa a zničilo, aby tým dosvedčilo svoju lásku... Dostávam však miesto uznania iba nevďačnosť, neúctivosť, svätokrádež, chlad, pohrdanie... Preto ťa žiadam, aby sa zasvätil prvý piatok po oktáve Najsvätejšej Sviatosti a stal sa zvláštnym sviatkom na počesť môjho Srdca...

V tomto roku pripadá tento sviatok na 11. júna. Pritom celý jún, a tiež každý prvý piatok či adoráciu pred vystavenou Eucharistiou vnímame ako úctu k Božskému Srdcu. Božské Srdce sa nám ponúka. Treba, aby sme každý deň s jeho pomocou zomreli všetkým zlým a zbytočným starostiam. Ježišovo Srdce je nám silou vo vytrvalosti. Využime jeho ponuku pomáhať nám nadľahčovať bremená každodenného života, aby sme raz mohli byť s ním vo večnosti zjednotení.

Zdroj: Dancák, F., Najsvätejšie Srdce Ježišovo spracovala A. Sigetová

Chceš Boha rozosmiať? Povedz mu, aké máš plány do budúcnosti.

DETI Z NAŠEJ FARNOSTI

NECHAJTE MALÍČKÝCH PRÍŠŤ KU MNE...

V duchu týchto slov sa počas májových dní v mnohých farnostiach pripravujú na slávnosť prvého svätého prijímania. Ani naša farnosť nie je výnimka. Aj medzi vami sú deti, ktoré sa po príprave tešia na chvíľu, kedy prvýkrát prijmú Pánovo Telo a stanú sa roznášateľmi jeho milosti a pokoja medzi nami. Je však potrebné, aby sme naozaj prijali pozvanie a „vrece plné milostí“. Aby sa nám nestalo to, čo istému Janovi z rozprávky o ťažkom vreci. Že ju nepoznáte? Možno predsa áno.

Rozprávka je o Janovi, ktorý jedenkrát odišiel do mesta za prácou a zárobkom. Býval s mamou a doma už veru nebolo čo do úst vložiť. Kým však Jano prišiel do mesta, obchody aj dielne boli už pozatvárané, prácu nenašiel a blúdil pustými, tmavými ulicami. Zrazu sa pred ním akoby spod zeme vynoril starček s vrecom, ktoré mu podával so slovami: „Jano, vezmi si toto vrece a odnes ho domov. Ale až doma doň pozri. Čo v ňom nájdeš, to vám s mamou navždy pomôže.“ Starček zmizol a Janovi zostalo pri nohách ťažké vrece. Ledva si ho prehodil cez plece, už šomral, že je veru na dlhú cestu domov príťažké. Poobzeral sa okolo a šup s vrecom do prvej priekopy pri ceste. Šťastný a bez záťaže sa vrátil domov. Keby ho však bol doniesol domov a pozrel sa doň, našiel by tam veľkú hrudu zlata a naozaj by malí o seba postarané.

Každý z nás pri krste dostal od Nebeského Otca „plné vrece“ darov a povinností. Postupne pociťujeme jeho váhu, lebo čím sme starší, tým viac „nákladu“ preberáme od rodičov, ktorí od krstu niesli naše „vrece“ za nás. Ak sa vám aj zdá, že je to „vrece“ ťažké, nehádzte ho do prvej priekopy. Ak ho múdro donesieme domov – k Otcovi, prinesie nám radosť a lásku.

Prajem vám veľa sily a odvahy na ceste životom. (AKR)

Prvý ročník turnaja v minifutbale O pohár dekana radošinského dekanátu

Dňa 17.4. 2010 sa v Urminciach konal prvý ročník turnaja v minifutbale miništrantov radošinského dekanátu. Družstvá tvorili miništranti od 11 do 15 rokov, čiže chlapci druhého stupňa základných škôl. Na turnaji sa zúčastnili miništranti z piatich farností: Radošina, Urmince, Veľké Ripňany, Bojná a Nitrianska Blatnica. V turnaji hral každý s každým a získali trofej – krásny pohár – si odniesli „futbaloví borci“ z Radošiny. Vyhrali všetky zápasy a inkasovali len dva góly. Brankár Dávid Manas bol takmer neprekonateľný. Družstvo tvorili hráči: Dávid Manas, Patrik Manas, Dominik Lipár, Šimon Košík, Tomáš Vatrška, Martin Lesay, Michal Nanko, Martin Grznár, Ivan Mičina a Michal Pátrovič. Viacerí chlapci hrajú v žiackom futbale na veľkých ihriskách a okrem toho pravidelne každú stredu trénujú s p. dekanom

Ľubomírom Havranom, ktorý je zároveň jedenástym hráčom (samozrejme, len na tréningoch). Majú teda dobrých trénerov i skúsenosti, preto boli suverénne najlepší. Na fotografii je víťazné družstvo so svojím „trénerom“. A čo nás najviac potešilo z úst p. dekana, hralo sa naozaj športovo, teda nielen fér, ale najmä slušne, čo sa na Slovensku stáva takmer raritou.

Antónia Sigetová

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY 5/6 2010

MÁJ 2010

Všeobecny: Aby sa skončil hanebný obchod s ľuďmi, ktorý bolestne zasahuje milióny žien a detí

Misijný: Aby kňazi a rehoľné osoby, ako aj laici zaangažovaní v apoštolskej práci, účinne vnášali misionársku horlivosť do zverených spoločenstiev.

Úmysel KBS: Aby kňazi s dôverou hľadali útechu a posilu v Nepoškvrnenom Srdci Panny Márie a spoločnou modlitbou s veriacimi prehlbovali mariánsku úctu.

ADORÁCIA

V Radošine na prvý piatok od 8. do 18. hodiny

VYSLUHOVANIE SVIATOSTI ZMIERENIA

Denne — okrem nedele, pol hodiny pred sv. omšou vo farskom kostole

K prvému piatku:

- **V Radošine** v pondelok od 16.30 do 18.00 hod., v stredu po rannej sv. omši, v piatok od 8. do 9. hod. a popoludní od 15.00 do 16.30 hod.
- **V Behynciach** v utorok od 16.30 do 18.00 hod.
- **V Bzinciach** vo štvrtok od 16.30 do 18.00 hod.

Farská knižnica informuje: Otváracie hodiny farskej knižnice zriadenej v priestoroch obecnej knižnice na Obecnom úrade v Radošine sú: **streda od 13.00 do 16.00 hod.**

KATECHÉZA

Sviatosť krstu: Rodičia, ktorí žiadajú o krst svojho dieťaťa, si dohodnú termín krstu a katechézy pred ním s kňazom osobne, alebo telefonicky (038 5398281, 0905 345869). **Sviatosť krstu sa udeľuje jedenkrát v mesiaci – tretiu nedeľu v mesiaci.**

Sviatosť manželstva: Snúbenci aspoň tri mesiace pred plánovaným termínom sobáša prídu na farský úrad a žiadajú o prijatie sviatosti.

Príprava dospelých na prijatie sviatosti: Príprava na prijatie sviatosti krstu dospelých, prípadne iných sviatostí, trvá dva roky.

VÝZNAMNÉ LITURGICKÉ DNI

MÁJ 2010		
1.	Sv. Jozef, robotník	spomienka
3.	Sv. Filip a sv. Jakub, apoštoli	slávnosť
13.	NANEBOVSTÚPENIE PÁNA	SLÁVNOSŤ
14.	Sv. Matej, apoštol	slávnosť
23.	ZOSLANIE DUCHA SVÄTÉHO	SLÁVNOSŤ
30.	Najsv. Trojica; prvé sväté prijímanie	slávnosť
JÚN 2010		
3.	NAJSVÄTEJŠIE KRISTOVO TELO A KRV	SLÁVNOSŤ
11.	Najsvätejšie Srdce Ježišovo	slávnosť
12.	Nepoškvrnené Srdce Panny Márie	spomienka
24.	Narodenie sv. Jána Krstiteľa	slávnosť
29.	SVÄTÝ PETER A SVÄTÝ PAVOL	SLÁVNOSŤ

JÚN 2010

Všeobecny: Aby každá národná a nadnárodná inštitúcia podporovala úctu voči ľudskému životu od počatia až po prirodzenú smrť.

Misijný: Aby menšinové cirkvi v Ázii medzi nekresťanskými národmi spoznávali metódy odovzdávania evanjelia a radosťne svedčili o tom, že patria Kristovi.

Úmysel KBS: Aby sa v láske najsvätejšieho Srdca Ježišovo posilnila jednota kňazov a veriacich so svojimi biskupmi a Svätým Otcem. Na tento úmysel nech je s láskou obetovaná modlitba Cirkvi – liturgia hodín.

SPRÁVY ZO ŽIVOTA FARNOSTI

• V Pôstnom období sa 9 detí zúčastnilo na pravidelných stretnutiach so Sv. písmom, tzv. „biblických stretnutiach“, nad čítaniami nasledujúcej nedele. Šesť stretnutí sa konalo v Centre sv. Pavla a v meditáciách deti ukázali, že chápu súvislosti medzi jednotlivými čítaniami príslušnej nedele a dokázali tiež vyjadriť, čo im táto stať hovorí do života.

• Vnútné vstupné dvere boli koncom februára zabezpečené otváracou mrežou, ktorá chráni kostol pred nevíťanými návštevníkmi a zároveň umožňuje veriacim vojsť do chodbičky, pomodliť sa, adorať a pritom priamo vdychovať atmosféru kostola s tajomne prítomným Kristom.

• Dňa 27. marca v predvečer Kvetnej nedele prijali veriaci v rámci svätej omše pomazanie chorých.

• Veľkonočné trojdnie sa nieslo v duchu očakávania vzkrieseného Krista, veriaci sa viac ako v inom čase zúčastňovali na spoločných modlitbách, uctievali si kríž.

• Hlavný oltárny obraz s vyobrazením Najsvätejšej Trojice, ktorej je farnosť zasvätená, bol 27. marca 2010 po zreštaurovaní znovu nainštalovaný na pôvodné miesto.

• Dňa 10. apríla sa začalo s opravou kaplnky pri vstupnej bráne do areálu kostola. Boli odstránené rozpadnuté zvyšky schodov, pripravený priestor na vybudovanie nových a na uskutočnenie ostatných prác, ktoré si táto historická vzácnosť vyžaduje. Prvú zo sľúbených brigád vykonal členovia Poľovníckych združení Havran a Dobrá voda.

• Na druhú Veľkonočnú nedeľu, nedeľu Božieho milosrdenstva, zaznela z úst pána dekana výzva na pomoc pri rekonštrukcii kostola a jeho okolia, konkrétne zhotovením projektu vybudovania skladových a hygienických priestorov.

• Dňa 25. apríla sa konala púť v rotunde sv. Juraja. Svätú omšu celebraval otec biskup Mons. Viliam Judák. V príhovore vyzval veriacich k hrdosti na Slovensko a na zachovanie viery, ktorú k nám priniesli sv. Cvril a Metod.

DOTYKY VEĽKEJ NOCI

Najvýznamnejší kresťanský sviatok Veľká noc zanechala v nás veľmi hlboké stopy. Po dôkladnej príprave počas pôstneho obdobia zavŕšeného „spoločnou“ svätou spovedou v sobotu pred Kvetnou nedeľou nás vítal vynovený obraz Najsvätejšej Trojice na hlavnom oltári a spolu s pomazaním chorých, udeleným v ten istý deň pri večernej svätej omši, otvoril vstup do Veľkého týždňa. Odhalenie oltára, prázdny Bohostánok, vyprázdnené sväteničky, pašie a spoločné modlitby pôsobili tak intenzívne, že sme naozaj prežili atmosféru odohrajúcu sa pred dvetisíc rokmi ako jej priami účastníci. Veľká bola potom i radosť zo zmŕtvychvstania Pána Ježiša počas vigílie na Bielu sobotu i na Veľkonočnú nedeľu. Možno bola dokonca ešte väčšia ako radosť mnohých Ježišových súčasníkov. Ešte totiž nechápali.... Dve tisícky rokov sú naozaj dostatočným odstupom a zároveň stále živým dôkazom Božej lásky k nám.

Na Veľký piatok sme si pripomenuli potupnú smrť Pána Ježiša na kríži a uctili sme si kríž. Uctili sme si nástroj umučenia! Kto ešte okrem kresťanov tak robí? Akú väčšiu lásku môžeme dostať ako obetu života? Je dobré, že si to pripomínáme. Inak by sme ľahko zabudli a ocitli sa v pocite ničoty. Ako dobre, že máme pastierov, ktorí nám stále zjavujú pravdu.

„Cirkev je nezničiteľná“, zaznelo z úst pána dekana po jednej z veľkonočných omší. A to, že je, je tá najväčšia radosť, akú možno zažiť. Je sa čoho držať, existuje pravda. Čaká nás krásna budúcnosť, a to večná...

-st-